

Siden af og er ikke i den Grad daarligt stillede som de Landpostbude, der maa benytte hele deres Tid til at udføre deres Gerning og derfor er henviste til udelukkende at leve af den Løn, de faar som Landpostbude. Derfor foreslog vi i Fjor og fik vedtaget en Bevilling paa 100,000 Kr., som skulde uddeles til de 3 øverste Lønningsklasser af Landpostbudene for i nogen Maade at lette deres Kaar. Dette blev en aarlig Forøgelse af deres Løn paa mellem 36 og 48 Kr. Vi mente ogsaa den Gang, at Spørgsmaalet om Landpostbudenes Forhold og deres Lønningsvilkkaar burde tages op til samlet Overvejelse.

I Aar er der paa Finanslovsforslaget af Ministeren stillet Forslag om at yde en aarlig Bevilling paa 373,000 Kr., hvorved Lønnen for alle Klasserne forhøjes med 15 pCt. Det er jo en meget indgribende Foranstaltning, som jeg for mit Vedkommende lige saa lidt som mine Meningsfæller kan billige bliver truffet paa Finansloven. Naar vi imidlertid ikke har stillet Ændringsforslag derom, er det af den Grund, at det blev sagt fra Ministerens Side og hævdet af hans Meningsfæller i Finansudvalget, at det omtrent vilde være ensbetydende med, at Landpostbudene ingenting fik. Skønt vi ikke kan indse, at det skulde være umuligt for Ministeren at fremsætte og faa gennemført et Lovforslag, der virkelig bringer Landpostbudene Fordel og bringer deres Løn i et rimeligt Forhold til det Arbejde, de udfører, maa vi jo for saa vidt bøje os, naar Ministeren erklærer, at hvis vi stillede Ændringsforslag, vilde det sandsynligvis eller næsten absolut føre til, at Landpostbudene ingenting fik. Da jeg og mine Meningsfæller i Udvalget ikke har til Hensigt at berøve Landpostbudene Udsigt til Forbedring af deres Forhold, har vi højet os for denne Betragtning fra Ministerens og Finansudvalgets Flertals Side og er altsaa ikke gaaet mod den foreslaaede Bevilling. Vi mener, at Forholdet bedst kunde have været ordnet ved et selvstændigt Lovforslag, fordi man ved den her brugte Fremgangsmaade kan lægge Hindringer i Vejen for en senere Ordning, men af Hensyn til det, jeg her har nævnt, har vi altsaa ikke villet modsætte os Forslaget. Vi ønsker Landpostbudene alt muligt godt og et rimeligt Vederlag for deres Arbejde og for den Tid, de ofrer til deres Tjeneste, og da Ministeren har erklæret, at dette ikke kunde ventes opnaaet, saafremt der skulde udarbejdes et selvstændigt Lovforslag, har vi altsaa tiltraadt, at Bevillingen bliver staaende paa Finansloven.

Det er kun disse Bemærkninger om vor Stilling til dette Spørgsmaal, jeg har ønsket at fremsætte her.

Indenrigsministeren (Rode): Vedrørende Indenrigsministeriets Budget er der ikke fremsat nogen Udtalelse, som giver mig Anledning til Bemærkninger. Kun skal jeg anføre, at de Ændringsforslag vedrørende Christiansborg, som af Finansministeren blev bebudet til anden Behandling, nu er udarbejdede og saaledes vil blive stillet ved Finanslovsforslagets tredie Behandling.

Vedrørende Postvæsenet er der fremsat forskellige Bemærkninger, og i al Almindelighed er jo de Bevillinger, som er søgte paa Finanslovsforslaget og ved Ændringsforslag, tiltraadte af hele Udvalget, og for denne Velvillie tror jeg, Postvæsenets Administration er Udvalget og de Medlemmer, som følger det, taknemmelig. Desværre er Velvillien ikke blevet udstrakt til den øverste Administration, idet man har nægtet Oprettelsen af et nyt selvstændigt Kontor under Generaldirektoratet for Postvæsenet. Den ærede Ordfører (Poul Christensen) motiverede dette dels med, at man i Finansudvalget mente, at en saadan Foranstaltning burde træffes ved særlig Lov, og dels med Tvivl om selve Foranstaltningens Nødvendighed. Mod det første skal jeg ingen Indvending gøre. Rigsdagen maa jo afgøre, paa hvilken Maade den ønsker saadanne Foranstaltninger fremmet; jeg vil blot fremhæve, at Praksis har været forskelligartet, og der savnes ingenlunde Forbilleder for, at noget saadant som her foreslaaet tidligere er gennemført paa Finansloven. Jeg vil ogsaa tilføje, at Betragtningerne vedrørende Ønskeligheden af, at det er ved særlig Lov, man opretter Embeder indenfor Centraladministrationen, maaske ikke fuldt ud lader sig anvende paa Administrationen af en stor Forretningsvirksomhed, som Postvæsenet i Virkeligheden er. Jeg tror meget vel, at man netop for Statsvirksomhederne kunde tage Beslutning paa det aarlige Budget om de Embeder og Bestillinger, som er nødvendige til Forretningens forsvarlige Drift, og jeg er ikke sikker paa, at man ikke skaber sig Vanskeligheder ved at kræve særlige Lovforanstaltninger i Stedet for paa det aarlige Budget at afgøre noget i og for sig saa naturligt og let overskueligt som dette, hvorvidt Forretningen nu har antaget det Omfang, at det maa være ønskeligt at udvide Forretningens Personale; thi andet er det i Virkeligheden ikke, der sker, naar der foreslaas oprettet et særligt Kontor under Postvæsenet.